

РЕШЕНИЕ

№ 1272

гр. София, 27.02.2019 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 40 състав,
в публично заседание на 07.02.2019 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Дияна Николова

при участието на секретаря Ана Илиева, като разгледа дело номер **11317** по описа за **2018** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с чл.38, ал.7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на Л. И. Г. срещу Решение № Ж-71/17г. от 02.10.2018г. на Комисията за защита на личните данни /КЗЛД/, с което жалбата й рег.№ Ж-71/15.02.2017г. е приета за основателна по отношение на Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/ и на основание чл.58, § 2, б.“б“ от Общия регламент относно защитата на данните на сдружението е отправено официално предупреждение.

Жалбоподателката моли атакуваното решение да бъде допълнено като бъде наложена санкция на сдружението, по отношение на което жалбата й е приета за основателна. Моли да бъдат уважени и оплакванията й срещу Административен съд – Варна като бъдат дадени указания за обработка на преписките, до които имат достъп страните и представителите им в процеса.

На първо място намира, че комисията не е анализирала в пълен обем изложените в жалбата й твърдения за неправилно обработване от Административен съд – Варна на личните й данни и не е предприела мерки във връзка с това. Твърди, че не е искано съгласието й за предоставяне на личните й данни на СОПА, дори не била уведомена за предоставянето им.

На следващо място намира, че макар да е приела жалбата й за основателна по отношение на СОПА, комисията не наложила санкция на сдружението, в каквато насока са разпоредбите на посочения по-горе регламент – чл.83, § 2 от него,

предвиждащ, че в зависимост от обстоятелствата във всеки конкретен случай административните наказания „глоба“ или „имуществена санкция“ се налагат в допълнение към мерките, посочени в чл.58, §2, б. „а“-, „з“ и „й“, или вместо тях.

В съдебно заседание, редовно и своевременно призована, не се явява и не се представлява. На 06.02.2019г. по делото са депозиран писмени бележки по съществуващото на спора.

Ответникът по оспорването – Комисията за защита на личните данни, чрез юр.П. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Заинтересованата страна Административен съд – Варна, в писмено становище, постъпило по делото на 03.12.2018г., намира жалбата в частта за направеното искане по отношение на съда, за недопустима, поради това, че според чл.55, § 3 от Общия регламент надзорните органи не са компетентни да осъществяват надзор на дейностите по обработване, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции. Съответно тъй като КЗЛД не е надзорен орган по отношение на правораздавателната дейност, осъществявана от съдилищата, правилно комисията приела, че претенциите на жалбоподателката по отношение на Административен съд – Варна остават извън правомощията ѝ, съответно в разпоредителната част на обжалваното решение Административен съд – Варна не е ангажиран с конкретно задължение. В съдебно заседание, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Заинтересованата страна Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията /СОПА/, чрез адв.К. в съдебно заседание, моли жалбата да бъде оставена без уважение. Намира, че не е налице правен интерес от оспорването на мярката, тъй като това е извън рамките на заинтересоваността на жалбоподателя. Поддържа, че сдружението е действало при условията на публикуване за журналистически цели. Освен това степента на засегнатост била ниска. Моли да бъде взето предвид РКС № 7/04.06.1996г. и практиката на СЕС. В предоставения му срок за депозиране на писмени бележки по съществуващото на спора, такива не са постъпили.

Прокурор от Софийска градска прокуратура, редовно призована, не взема участие в производството по делото и не изразява становище по законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд София-град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание и прецени събраните по делото доказателства, намира за установено следното от фактическа страна:

Административното производство е образувано по жалба рег.№ Ж-71/15.02.2017г. на Л. Г. /л.57-58 по делото/, с която тя сигнализираща КЗЛД за неправомерно обработване на личните ѝ данни от СОПА. В жалбата е изложено, че на 15.02.2017г. жалбоподателката е установила, че на интернет страницата на сдружението са публикувани личните ѝ данни – едно от пълномощните, с които е била упълномощена да представлява секретаря на [община], в което са упоменати трите ѝ имена, ЕГН, служебна принадлежност. Сочи, че сдружението е страна по редица дела с [община] и по този начин представляващият го Ю. Ч. се е сдобил с пълномощното, след което е оповестил публично личните ѝ данни. От друга страна Административен съд-Варна е администратор на лични данни като обработването е необходимо за изпълнение на нормативно определени задължения, при което не е необходимо съгласието на физическото лице, за което те се отнасят. Съдът обаче, според жалбоподателката не би следвало да предоставя на трети лица обработените от

него лични данни като декларира, че не е давала съгласие за обработване на личните й данни с тази цел – предоставянето им на трети лица.

Към жалбата е приложена извадка от интернет страницата на СОПА /л.61-64 по делото/, видно от която във връзка с образувани дела пред Административен съд-Варна е публикувана информация във връзка с делата – разпределение, движение, протоколи от съдебни заседания, в т.ч. пълномощно от секретаря на [община] за Л. Г. по адм.д. № 2916/2016г. по описа на Административен съд – Варна, както и сканирано изображение на самото пълномощно /л.60/. Видно от него то включва личните данни на жалбоподателката – три имена, единен граждански номер със заличени четири последни цифри, служебна принадлежност, както и подписа на Л. Г., направила заверка за вярност при представяне на документа пред съда.

В становището си по жалбата на Л. Г. от сдружението е заявено, че публикуването на сайта на сдружението пълномощно е служебен документ с лични данни, публичен документ, при популяризирането, на който от сдружението са положили усилия за заличаване на излишните данни чрез премахване на последните четири цифри от единния граждански номер. Също така посочили, че данни за юрк.Г. са публикувани в сайта на [община] по повод служебната й дейност, както и в сайта на ЦИК по повод участието й в избирателни комисии, поради което намират жалбата й за неоснователна. Според становището, целта на публикуването на посоченото пълномощно е да информира обществото за дейността на сдружението, както и за дейността на органите на власт, вкл. действията на длъжностните лица, с оглед публичната оценка на тяхната законосъобразност и целесъобразност, от гледна точка на обществения интерес. Изтъкнато е, че „особено важна е публичността и прозрачността на действията на юрисконсултите, тъй като те действат от името на лица, заемащи висши ръководни длъжности в качеството им на органи, чиито лични данни са защитени по друг ред, докато ЗЗЛД урежда преди всичко защитата на правата на физическите лица, а не на органите и съответните длъжностни лица“.

Становището на Административен съд-Варна е аргументирано с това, че съдът обработва лични данни в изпълнение на законово вменените му правомощия, а достъпът на страните до делата е регламентиран в Правилника за администрацията в съдилищата, съответно като страна по дела, СОПА, представлявано от Ю. Ч., има право на свободен достъп до книгата по делата, в т.ч. да се снабдява с копия от същите. Мотивирано е, че съдът не носи отговорност за действията на страните с получените от тях преписи на документи, приложени по делата, включително за разпространяване на съдържащата се в тях информация.

Жалбата на Л. Г. е приета за редовна от комисията – подадена от физическо лице, при наличие на правен интерес и в срока по чл.38, ал.1 ЗЗЛД, а на заседание, проведено на 18.10.2017г. жалбата е приета и за допустима. СОПА е конституирано като ответна страна по жалбата, а Административен съд-Варна като заинтересована страна. Разглеждането на жалбата в открито заседание е насрочено за 15.11.2017г. Съгласно протокола за това заседание /представен на л.67 и сл. по делото/, комисията е заседавала в състав В. К. – председател и членовете Ц. Ц., Ц. С. и В. Ц.. От страните по преписката лично на заседанието е присъствала жалбоподателката Л. Г., другите две страни не са представлявани. В протокола от заседанието е обективизирано решение, че случаят е изяснен от фактическа страна и е даден ход по същество. Поради оттеглянето на председателя на комисията, обсъждането е проведено между останалите трима членове, които по отношение основателността на жалбата са

гласували двама – за и един – против. Предвид това комисията в присъстващия ѝ състав е взела решение да отложи вземането на решение по случая. Следващото редовно заседание е отсрочено за 22.11.2017г. На посочената дата заседание не е проведено. Жалбата е разгледана на заседание, проведено на 27.06.2018г. от комисията в пълния ѝ състав като решението ѝ е обективизирано в протокол № 29 от същата дата /л.65 и сл./. Единодушно комисията е гласувала проект на решение да бъде обявена жалбата за основателна; да бъде отправено официално предупреждение до администратора по чл.58, § 2, б.“б“ да сваля информацията от сайта в тридневен срок от влизане на решението в сила.

Решението на комисията от проведеното заседание е обективизирано в обжалваното по делото Решение № Ж-71/17г. от 02.10.2018г. Същото е връчено на жалбоподателката на 09.10.2018г. /известие за доставяне на л.12 по делото/, а жалбата ѝ е заведена в деловодството на КЗЛД на 15.10.2018г.

Въз основа на така установеното от фактическа страна съдът обосновава следните изводи:

Жалбата е допустима – подадена е от лице, което е адресат на оспорения акт, срещу акт, подлежащ на съдебен контрол, в преклузивния 14-дневен срок за оспорване, регламентиран в чл.149, ал.1 АПК вр. чл.38, ал.6 ЗЗЛД. Налице е и правен интерес от обжалването, доколкото жалбоподателката твърди, че приложената спрямо заинтересованата страна СОПА мярка е непропорционална на установеното от комисията нарушение и няма да постигне целените последици.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Като извърши дължимата на основание чл.168, ал.1 АПК проверка за законосъобразност на оспорения акт, освен на основанията, сочени от оспорващия и на всички основания по чл.146 АПК, съдът приема следното:

Съгласно чл.6, ал.1 ЗЗЛД, КЗЛД е независим държавен орган, който осъществява защитата на лицата при обработването на техните лични данни и при осъществяването на достъпа до тези данни, както и контрола по спазването на този закон. Тази своя функция комисията осъществява упражнявайки предоставени от закона правомощия, посочени в чл.10, ал.1 ЗЗЛД. Този административен орган е оправомощен да разглежда жалби срещу актове и действия на администраторите, с които се нарушават правата на физическите лица по този закон, както и жалби на трети лица във връзка с правата им по този закон - чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД. За реализирането на тези правомощия законодателят е предвидил правомощия на комисията като колективен орган /чл.38 ЗЗЛД/ и отделно на нейните членове /чл.12 вр. чл.43 ЗЗЛД/. Съгласно чл.7, ал.1 ЗЗЛД комисията е колегиален орган и се състои от председател и 4-ма членове като според чл.9, ал.3 ЗЗЛД решенията на комисията се вземат с мнозинство от общия брой на членовете ѝ. В конкретния случай оспореното решение е прието на заседание на комисията, проведено на 27.06.2018г., на което са присъствали председателят ѝ и четиримата членове, с единодушие, като същите са подписали оспорения акт /чл.7, ал.1 ЗЗЛД във връзка с чл.4, ал.1 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация/.

Спазена е установената писмена форма като оспореното решение съдържа изискуемите по силата на чл.59, ал.2 АПК реквизити, доколкото приложимият специален закон – ЗЗЛД не съдържа специални изисквания към формата и съдържанието на акта.

При постановяване на оспорения акт не са допуснати нарушения на

административнопроизводствените правила, които да бъдат квалифицирани като съществени и да мотивират отмяната му само на това основание. Производството е започнало по писмено искане на физическо лице, съдържащо оплакване за нарушаване правата му по ЗЗЛД, т.е. искането е от компетентността на комисията, разпределено е на съответната дирекция за изготвяне на становище по допустимостта и основателността, изискани са становища на лицата, срещу които е подадена жалбата за нарушаване на правилата за обработване и съхраняване на лични данни, комисията се е произнесла по редовността и допустимостта на искането в заседание на 18.10.2017г., страните са уведомени за насроченото отрито заседание за разглеждане на жалбата по същество като им е дадена възможност да се запознаят със събраните по преписката доказателства и да изразят становище по тях.

По отношение приложението на материалния закон, съдът намира следното:

С приемането на Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на съвета от 27 април 2016г. относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО /Общ регламент относно защитата на данните/, разпоредбите му се прилагат от 25.05.2018г. Съгласно чл.288, § 2 от договора за функциониране на Европейския съюз /ЗФЕС/, регламентът е акт с общо приложение, той е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави членки като не е необходимо транспонирането му във вътрешното право, тъй като регламентът става действащо право в държавата членка като част от автономното право на ЕС. С оглед това, независимо дали в съответната държава членка са предприети мерки в националното законодателство за прилагане разпоредбите на регламента, той поражда правно действие и следва да бъде съобразен от националните съдилища при постановяване на актовете им. Тъй като е приложимо право неговите разпоредби съответно са задължителни и се прилагат от административните органи.

Съобразявайки горното, административният орган при постановяване на решението си е приел по отношение на Административен съд-Варна, че с оглед разпоредбата на чл.55, § 3 от Общия регламент относно защитата на данните, претенциите по отношение на Административен съд-Варна, съдържащи се в жалбата на Л. Г., остават извън компетентността на КЗЛД, която като надзорен орган не е компетентна да осъществява надзор на дейностите по обработване на лични данни, извършвани от съдилищата при изпълнение на съдебните им функции.

Въпреки това е посочено, че обработването от съда на личните данни на жалбоподателката Л. Г. е осъществено при наличие на предпоставките по чл.4, ал.1, т.1 ЗЗЛД, доколкото обработването им е необходимо за изпълнение на нормативно установените задължения на администратора на лични данни, при което не е необходимо съгласието на физическото лице. Този извод се споделя изцяло от настоящия състав и кореспондира с разпоредбата на чл.6, § 1, б. "в" вр. б. "а" от регламента – обработването е законосъобразно, макар и субектът на данните да не е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели, когато обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора.

По отношение на другия субект, срещу когото е насочена жалбата на Л. Г. – Сдружение за оптимизиране на правосъдието и администрацията, административният орган е приел, че разпространяването от администратора в публичното пространство на информацията, съдържаща се в съдебните книжа, без заличаване на данните на

физическото лице, за което тя се отнася, свидетелства за извършено от администратора обработване на лични данни в нарушение на задълженията му, вменени от чл.23, ал.1 ЗЗЛД /в редакцията до отмяната му с ДВ, бр.17 от 2019г./, респ. чл.32, § 1, б.“а“ от Общия регламент относно защитата на данните – без да са предприети необходимите технически и организационни мерки, за да бъдат защитени данните от случайно или незаконно унищожаване, или от случайна загуба, от неправомерен достъп, изменение или разпространение, както и от други незаконни форми на обработване.

Безспорно данните, съдържащи се в публикуваното на интернет страницата на СОПА на адрес: <http://www.sopa.bg>, пълномощно от секретаря на [община], с което Л. Г. е упълномощена да осъществява процесуално представителство пред съда, представляват лични данни по дефиницията, дадена в чл.4, § 1 от регламента - всяка информация, свързана с идентифицирано физическо лице или физическо лице, което може да бъде идентифицирано /„субект на данни“/; физическо лице, което може да бъде идентифицирано, е лице, което може да бъде идентифицирано, пряко или непряко, по-специално чрез идентификатор като име, идентификационен номер, данни за местонахождение, онлайн идентификатор или по един или повече признаци, специфични за физическата, физиологичната, генетичната, психическата, умствената, икономическата, културната или социална идентичност на това физическо лице.

В конкретния случай в пълномощното се съдържат трите имена на жалбоподателката, единният ѝ граждански номер, служебната ѝ принадлежност, както и подписа ѝ, като в съвкупност тези данни /макар и със заличени последните четири цифри от ЕГН/, дават възможност тя да бъде идентифицирана пряко и непряко. Безспорно е по делото, че жалбоподателката не е дала на СОПА съгласие за обработване на личните ѝ данни, т.е. обработването е извършено незаконосъобразно, в нарушение на чл.6, § 1, б.“а“ от регламента, при положение, че не е налице някоя от другите хипотези по б.“б“ – б.“е“ от същата разпоредба. Предвид това изводът на административния орган за извършено от администратора нарушение на чл.23, ал.1 ЗЗЛД в относимата му редакция, респ. нарушение на чл.32, § 1, б.“а“ от регламента е съответен на фактическите установявания по делото.

Спорен между страните е въпросът относно приложената спрямо администратора санкционна мярка. Според разпоредбата на чл.58, § 2 от регламента, всеки надзорен орган има всички от посочените по-долу корективни правомощия:

а) да отправя предупреждения до администратора или обработващия лични данни, когато има вероятност операции по обработване на данни, които те възнамеряват да извършат, да нарушат разпоредбите на настоящия регламент;

б) да отправя официално предупреждение до администратора или обработващия лични данни, когато операции по обработване на данни са нарушили разпоредбите на настоящия регламент;

в) да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да изпълнят исканията на субекта на данни да упражнява правата си съгласно настоящия регламент;

г) да разпорежда на администратора или обработващия лични данни да съобразят операциите по обработване на данни с разпоредбите на настоящия регламент и, ако е целесъобразно, това да стане по указан начин и в определен срок;

д) да разпорежда на администратора да съобщава на субекта на данните за нарушение на сигурността на личните данни;

е) да налага временно или окончателно ограничаване, в т.ч. забрана, на обработването на данни;

ж) да разпорежда коригирането, или изтриването на лични данни или ограничаването на обработването им съгласно членове 16, 17 и 18, както и уведомяването за тези действия на получатели, пред които личните данни са били разкрити съгласно член 17, параграф 2 и член 19;

з) да отнема сертификат или да разпорежда на сертифициращия орган да отнеме сертификат, издаден съгласно членове 42 и 43, или да разпорежда на сертифициращия орган да не издава сертификат, ако изискванията за сертифицирането не са спазени или вече не се спазват;

и) да налага административно наказание „глоба“ или „имуществена санкция“ съгласно член 83, в допълнение към мерките, посочени в настоящия параграф, или вместо тях, в зависимост от особеностите на всеки отделен случай;

й) да разпорежда преустановяването на потока на данни към получател в трета държава или към международна организация.

В настоящия случай с оглед констатираното нарушение, КЗЛД в качеството ѝ на надзорен орган, е приложила мярката по чл.58, § 2, б.„б“ от Общия регламент относно защитата на данните като е отправила официално предупреждение към СОПА да заличи в 3-дневен срок от влизане в сила на решението от интернет страницата си информацията, свързана с личните данни на Л. Г..

Комисията разполага с оперативна самостоятелност като в съответствие с предоставените ѝ функции преценява кое от корективните правомощия по чл.58, § 2 от регламента да упражни. Преценката следва да се основава на съображенията за целесъобразност и ефективност на решението при отчитане особеностите на всеки отделен случай и степента на засягане на интересите на конкретното физическо лице – субект на данни, както и на обществения интерес. Правомощията по чл.58, § 2 от регламента, без това по б.„и“, имат характера на принудителни административни мерки, чиято цел е да предотвратят, респ. да преустановят извършването на нарушение, като по този начин се постигне целеното от него поведение в областта на защитата на личните данни. Административното наказание „глоба“ или „имуществена санкция“, предвидено в б.„и“ на чл.58, § 2 от регламента има санкционен характер и се прилага в допълнение към мерките по б.„а“ – „з“ и „й“ или вместо тях. Т.е. изцяло от преценката на надзорния орган зависи дали да приложи спрямо конкретния случай някоя от посочените в б.„а“ – „з“ и „й“ принудителни административни мерки или да наложи глоба или имуществена санкция или да приложи и някоя от мерките по б.„а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б.„и“. Обратно на твърденията на жалбоподателката в случая не е предвидено кумулативното прилагане на

мерките по б.“а“ – „з“ и „й“ съвместно с налагането на административно наказание по б.“и“ на чл.58, § 2 от регламента, който извод следва от граматическото и логическото тълкуване на разпоредбата. При определяне на корективната мярка следва да бъде съобразена целта, която се преследва с налагането ѝ и дали с изпълнението ѝ тази цел ще бъде постигната. В конкретния случай съдът намира, че с приложената коригираща мярка – заличаване на информацията, свързана с личните данни на жалбоподателката, от интернет страницата на сдружението, ще бъде постигната преследваната цел – възстановяване спазването на нормативно установените правила във връзка с обработването на лични данни.

По изложените съображения съдът намира атакувания административен акт за законосъобразен – издаден при отсъствие на някое от отменителните основания по чл.146 АПК, съответно подадената срещу него жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

Водим от горното и на основание чл.172, ал.2 АПК, Административен съд София-град, Второ отделение, 40-ти състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. И. Г. срещу Решение № Ж-71/17г. от 02.10.2018г. на Комисията за защита на личните данни.

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба в 14-дневен срок от съобщаването му чрез Административен съд София-град пред Върховния административен съд.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 АПК.

Съдия: